

XX TAVALINE PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Jr38 ,4-6.8-10)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Neil päevil, kui kaldealased olid vaarao sõjaväe eest Jeruusalemma maha jätnud, ütlesid kuninga ametikandjad kuningale: "See mees - Jeremia - tuleb hukata, sest ta teeb oma sõnadega jõuetuks need sõjamehed, kes siia linna on alles jäänud, ja laseb lõtvuda kogu rahva kätel. Tema ei otsi sellele rahvale rahu, vaid õnnetust!" Ja kuningas Sidkija vastas: "Vaata, see mees on teie meelevallas ja kuningas ei suuda teha midagi teie vastu". Ja nemad võtsid Jeremia kinni ja heitsid ta kuningapoeg Malakia kaevu, mis asus vahtkonnaõues. Nad lasid Jeremia kõitega alla. Kaevus ei olnud vett, oli ainult muda, ja Jeremia vajus mudasse. Aga etiooplane Ebed-Melek, üks kuninga õukondlaste hulgast, ütles kuningale: "Minu isand ja kuningas, need mehed on kurja teinud prohvet Jeremia vastu, kui nad ta kaevu heitsid, et teda seal surnuks näljutada, sest linnas ei ole enam leiba". Siis andis kuningas etiooplasele Ebed-Melekile käsu prohvet Jeremia kaevust välja tõmmata, enne kui ta sureb.

See on Jumala Sõna

(Vastulaul Ps40 ,2-3. 4. 18 R: 14b)

R: Issand, rutta mulle appi.

Pikisilmi ma ootasin Issandat

ja ta tuli mulle appi ning võttis mind kuulda.

Tema tõmbas mind välja õuduse august ja porimülkast,
seadis mu jala kindlale kaljule ja muutis kindlaks mu sammu.

R:

Tema seadis minu suhu uue laulu,
kiituselaulu meie Jumalale.

Paljud näevad seda ja kummardavad aukartuses
ning hakkavad lootma Issanda peale.

R:

Ma olen vilets ja vaene,
aga Issand kannab minu eest hoolt.
Sina oled minu abimees ja päästja.
Mu Jumal, ära viivita.

R:

(Teine lugemine He12 ,1-4)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Heitkem enestelt kõik koorem ja patukütked ning jookskem püsivusega meile määratud võidujooksu. Vaadake üles usu Alustajale ja Täidesaatjale, Jeesusele, kes ei hoolinud häbist ja sai osa ristilöömisest temale seatud rõõmu asemel. Aga nüüd on ta istet võtnud Jumala troonist paremal pool. Mõelgem siis temale, keda patused on nii raskelt taga kiusanud, et te ei läheks tuimaks ega kaotaks julgust. Sest vereni välja ei ole teie veel patu vastu võidelnud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 17,17ba)

Halleluuja. Issand, Sinu Sõna on tõde,
pühitse meid oma tõega. Halleluuja.

(Evangeelium Lk12 ,49-53)

Lugemine püha Luuka evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: "Tuld olen ma tulnud viskama maailma üle, ja ma tahaksin, et see oleks juba süttinud! Ristimisega peab mind ristitama, ja ma olen rõhutatud, kuni see pole veel lõpule viidud. Kas arvate teie, et ma olen tulnud maailmale rahu tooma? Ei, ütlen ma teile - mitte rahu, vaid riidu, sest nüüdsest peale saab viie majaaniku vahel lahkmeel valitsema. Kolm on kahe vastu ja kaks kolme vastu. Isa on poja vastu ja poeg isa vastu. Ema tütre vastu ja tütar ema vastu. Ämm minia vastu ja minia ämma vastu."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kõik inimesed siin maailmas võib jagada kahte gruppi: need, kes jagavad kõik inimesed kahte gruppi, ja need, kes inimesi kahte gruppi ei jaga. See kõlab naljana, kuid tegelikult on asi naljast kaugel: kuni leidub inimesi, kes ei saa aru, et inimesed jagunevadki kahte gruppi, headeks ja pahadeks, ja et meie ise ei kuulu alati ja automaatselt just heade hulka, on raske loota, et siin maailmas midagi paremaks läheb.

Igäühel meist on oma perekond, oma kodumaa ja rahvus, võibolla ka oma jalgpallimeeskond, kellele kaasa elatakse - kuid see pole peamine. Jumala ees on vennad ja õed kõik need, kes teevad tema tahtmist ja oskavad arvestada nii headuse kui kurjusega nii enda omade kui võõraste käitumises.

Nii peaksimegi aeg-ajalt enda käest küsima, milliste inimeste hulka kuulume meie ise: kas nende hulka, kes kõik inimesed maailmas kahte gruppi jagavad, või nende hulka, kes seda ei tee... Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, nagu äsja lugesime, seisab Piiblis kirjas: "...sest nüüdsest peale saab viie majaelaniku vahel lahkmeel valitsema. Kolm on kahe vastu ja kaks kolme vastu." Mida see peaks tähendama?

Toon teile näite elust enesest: Kord pärast argipäevast missat kõnetas mind üks koguduseliige umbes järgmiste sõnadega: "Armas preestrihärä, kui teie äripäeviti missat peate, siis häirib mind see, kui te mainite päevapühakut alles pärast evangeeliumi oma lühikeses jutluses. Oleks palju parem, kui te räägiksite temast kohe alguses, sissejuhatuse käigus, nagu muuseas teised preestrid teevad, et oleks võimalik end kohe sellele lainele häälestada." Nojah, kuna see oli ühe koguduseliikme arvamus, siis küsisin ma igaks juhuks järele, mida arvavad teised. Tuli välja, et suuremal osal selles küsimuses seisukoht puudus, kuid oli ka selline arvamus: "Teie argipäevamissa meeldib mulle rohkem, sest kui mind pannakse missa alguses püsti seistes pikka juttu kuulama, siis see väsitab mind. On palju parem, kui mõtisklus järgneb evangeeliumile, kui kõik inimesed on rahulikult istet võtnud." Kellel on õigus? Mõlemal arvamusel on oma põhjendus. Jumal tänatud, et vähemalt selles küsimuses annab leida ka kompromissi, nii mainin ma nüüd päevapühakut lühidalt kohe missa alguses ja mõtisklen tema elu üle pärast evangeeliumi.

Paraku kõiki probleeme ei õnnestu kompromissiga lahendada. Te teate ju lõunamaalasi, nemad kallistavad ja musutavad üksteist, kui kokku saavad. Isegi Pühakirjas soovitab apostel Paulus roomlastele: "Tervitage üksteist püha suudlusega" (Ro 16,16). Kui aga mõni lõunamaalane peaks meile äkki kaela langema, siis võib tekkida tunne: tohoh, see on juba silmakirjalikkus, nii suured sõbrad me kah ei ole. Saksamaal näiteks on jälle komme kätelda palju sagedamini kui Eestis. Põhjamaised inimesed aga vajavad enda ümber üsna suurt privaatriumi, ja nii tuleb ette ka arusaamatusi.

Armsad õed ja vennad, kui süüa kahvliga herneid, siis on valida kahe praktilise võimaluse vahel: kas herved taldrikult ükshaaval üles nokkida, või siis pöörata kahvel teisipidi ja kasutada seda nagu lusikat. Võib olla kindel, et mõlemale variandile on poolehoidjaid, kusjuures valdav enamus inimkonnast peab kahvlit üleüldse mõttetuseks. Samamoodi leiame vahel teiste inimeste käitumises midagi, mis meie käitumisest erineb ja tundub seetõttu veider või koguni ebaviisakas. Vahel aitab see, kui küsime, miks teine niimoodi käitub - küsime heatahtliku huviga ja mitte etteheitvalt. Võibolla saame siis saadud vastusest kohe midagi õppida, ilma pinget tekitamata, ilma konfliktide ja vaenuta.

Ja kui Jeesus ütleb: "Tuld olen ma tulnud viskama maailma üle, ja ma tahaksin, et see oleks juba süttinud!" siis saab sellel saab olla ainult üks mõte: mida kiiremini me õpime tulega ümber käima, seda paremini suudame tulekahju ära hoida. Näiteks tuleb teada, et kuumal pannil süttinud õlile ei tohi vett peale valada ja aatomielektrijaamas puhkenud tulekahju kustutamine nõuab hoopis keerulisi meetmeid. Kuid nii nagu päris tuld kustutades, jääb ka inimsuhetes lõppeesmärk ikka samaks: et isa ei oleks poja vastu, vaid armastaks teda ja võtaks teda tõsiselt; et poeg oleks oma isa suhtes avatud ja kuulaks tema nõuandeid. Et ema ei oleks tütre vastu, vaid mõistaks teda ja jätaks talle hingamisruumi, ning tütar poleks ema vastu, vaid peaks kinni nende kokkulepetest ega reedaks ema usaldust. Et ämm ei oleks minia vastu, vaid saaks aru, et järgmisel põlvkonnal on õigus oma elu omamoodi korraldada, ning minia ei oleks ämma vastu, vaid austaks teda ja mõtleks järele, et äkki polegi kõik ämma soovitusel nii rumalad ja ajast maha jäänud. Et inimene ei oleks inimese vastu, elaks ise ja laseks teistel elada. Sest kust tulevad suured konfliktid kui mitte väikestest, mida pole õigel ajal osatud märgata ja lahendada? Aamen.